

»...JEG BEDER AF HELE MIT HJERTE TIL GUD OM AT JØDERNE MÅ BLIVE FRELST« (Rom. 10,1)

ISRAEL .dk

På Lausanne-konferencen i Kiev var jødemission på dagsordenen. Over 80 mennesker fra 19 lande var samlet i tre dage for at inspirere, opmuntre og lytte til hinanden.

Østeuropæisk frimodighed gør mig ydmyg

Dinna Bjerrum Swartz,
kommunikationsmedarbejder
i Israelsmissionen

Frimodigheden i Ukraine er til stor inspiration for Arne Pedersen, kommunikationssekretær i Israelsmissionen. Han har sammen med otte andre danskere fra Israelsmissionen været på konference i Ukraine, hvor brændende hjerter, åbenhed og kærlighed mødte ham. I dette interview fortæller han om sine oplevelser.

»Under de politiske kampe i Kiev følte de ukrainske missionærer en endnu større nød, end de plejer for at fortælle om Jesus på gaderne, for måske var det oprørernes

sidste chance for at høre evangeliet. Det er en frimodighed, som kan gøre mig ydmyg, fordi jeg selv risikerer så lidt for min tro«, indrømmer Arne Pedersen, der var i Kiev fra den 28. april til den 1. maj.

Lausanne-konferencen havde fokus på mission til jøder og foregik i regi af netværket Lausanne Consultation on Jewish Evangelism (Lausannerådet for jødemission). LCJE er det ældste interesse-netværk i Lausanne-bevægelsen.

Hvorfor er konferencen interessant?

»Fordi jødemission er vigtig, og fordi den skal sættes på kirkens dagsorden. Evangeliet har jo sin oprindelse i Israel, så vi skal holde fast i, at jøderne har brug for Jesus«, understreger Arne Pedersen. Han fastslår, at vi ikke må blive forvirrede af al den teologi, der handler om jødernes rolle i de sidste tider.

»Der findes simpelthen ikke to veje til fred med Gud. Man kan blive forvirret af kristendommens jødiske rødder, og mange har ikke et klart svar på, om jøder og krist-

Evangeliet har jo sin oprindelse i Israel, så vi skal holde fast i, at jøderne har brug for Jesus.

ne tror på den samme Gud. Men der er kun én vej til Gud, og det er Jesus«.

Arne Pedersen var særligt glad for muligheden for at opmuntre de ukrainske kristne i denne politisk ustabile tid.

»Det er nemt at blive glemt af vestens kirke, for det gamle Sovjet er uinteressant i vores øjne. Det er meget mere eksotisk at tage på missionsrejse til fx Brasilien eller Zimbabwe end Ukraine. Så de har brug for at vide, at de ikke er glemt«.

Kunne du mærke, at du var i et tidligere Sovjet-land?

»Jeg var imponeret over, hvordan de forvaltede deres økonomiske ressourcer. Det er tydeligt, at ge-

nerationen, der er vokset op i Sovjet-tiden, bruger sine ressourcer optimalt. De smed ikke bare tingene ud, fordi de var stykker. Det udfordrer mig, som til hverdag lever i et materialistisk samfund«.

Hvad var den bedste oplevelse på konferencen?

»Det var fantastisk opmuntrende at møde andre mennesker fra resten af Europa, der også er passionerede omkring jødemission. Vi havde en fælles global nød for at nå ét folkeslag med evangeliet«. For Arne Pedersen var det overvældende at mærke, hvordan Guds kirke og Guds mission er global. Over 80 deltagere fra 19 forskellige lande gjorde konferencens internationale fokus konkret og levende.

»Når jeg sidder hjemme på kontoret, kan jeg glemme, at jeg er en

Der findes simpelthen ikke to veje til fred med Gud.

del af et globalt kald om, at jøderne skal høre om Jesus«.

Arne Pedersen håber, at det globale perspektiv må fortsætte med at være en naturlig del af hans arbejde.

Hvordan udfordrede konferencen dig?

»Første aften var der en lokal ukrainer, der fortalte om arbejdet i Ukraine. Han talte ud fra Joh 9,4: »Der kommer en nat, hvor ingen kan arbejde«. »Det vil sige, at vi skal gøre Guds arbejde nu, hvor det er dag. Det ramte mig. Der kommer et tidspunkt, hvor vi ikke længere kan fortælle om Jesus. Der er altså en påtrængende nødvendighed, for at mennesker skal lære Jesus at kende nu«.

På trods af sproglige udfordringer og mangel på dansk struktur, så er Arne Pedersen ikke i tvivl om, at konferencen har sat sine spor i ham.

»Det var enormt inspirerende! Vores ukrainske brødre og søstre står i udfordringer, der giver mig perspektiv. Det er bare godt at blive konfronteret med den virkelighed, de står i«.

israelsmissionen

EVANGELIET
TIL DET JØDISKE FOLK
SIDEN 1885

JUNI
2014

GENERALSEKRETÆRENS KLUMME:

Bekendelse og håb i Lausanne

Bodil F. Skjøtt

I den første uge af maj markerede Lausannebevægelsen sit 40 års jubilæum med en konference, som blev holdt i nærheden af Lausanne, hvor det hele begyndte.

Et par citater har sat sig fast. Det ene blev sagt af Lindsay Brown, international leder af

Lausanne og kendt i Danmark for sit europæiske engagement i studentearbejdet. Han sagde – med henblik på udfordringer til os i Europa: »Som kristne er vi kaldet til at være radikalt anderledes, men ikke mærkelige« (*radically different, but not strange*). Citatet blev understøttet af et 40 år gammelt, men stadigvæk relevant citat af John Stott, den teologiske arkitekt bag Lausanne-bevægelsen: »For at påvirke det samfund vi lever i, må vi som kristne være moralsk anderledes, men ikke socialt isolerede«.

Det andet citat af John Stott blev også gengivet med henblik på de

udfordringer, kirken står over for i Europa i dag: »Vi har dobbelt synd at bekende: Vores kompromis med evangeliets sandhed og vores pessimisme omkring evangeliets fremtid«.

Konferencen satte især fokus på de udfordringer, der møder os i Europa (og i Danmark) i dag, hvis vi vil være anderledes uden at isolere os. Det er bl.a. vores muslimske (og jødiske) naboer, religionsfrihed i et stadig mere sekulariseret samfund, human trafficking, kristnes rolle i Ukraine og vores forhold til homoseksuelle ægteskaber og ikke mindst homoseksuelle mennesker. Uanset vores syn på homoseksuelle ægteskaber, må vi fastholde et budskab om håb – også for homoseksuelle.

Vi hørte ærlige og vanskelige rapporter fra kristne søstre og brødre, som arbejder med disse spørgsmål ud fra et ønske om at gøre evangeliet relevant og tilgængeligt. Det var let at blive pessimistisk, for indlæggene havde flere spørgsmål end svar, og jeg tror, de fleste af os føler os inkluderet, når John Stott taler om behovet for at bekende vores pessimisme på vegne af evangeliets fremtid i Europa. Der-

for var det så godt at høre andre rapporter om, hvad der også sker i Europa. Rafael, en af lederne i den evangelikale bevægelse i Frankrig, fortalte, at antallet af evangelikale kristne i Europa de sidste 40 år er gået fra 40.000 til 650.000. Meget skyldes indvandring, men også 2. generationsmuslimer i Frankrig kommer til tro på Jesus og tæller med. Zefjan fra Albanien fortalte, at der i dag – godt 20 år efter landet åbnede op efter at have været det mest lukkede land i Europa – er mere end 20.000 evangelikale kristne i Albanien. Selv kom han til tro i 1991 og er i dag præst og generalsekretær i det albanske studentearbejde. Det, som den aften gjorde størst indtryk, var alligevel, da Maliuta fra Ukraine og Pavel fra Rusland stod sammen på scenen, og Samuil fra Serbien bad for dem – bad for fred mellem deres to lande og for, at de måtte være Kristusvidner om håb og fred midt i den vanskelige situation. Pavels sidste bemærkning, inden han forlod scenen, var: »Når I næste gang lytter til nyhederne om situationen i vores to lande, så sluk og brug i stedet tiden til at bede for os. Det kan gøre en forskel, for Gud kan gøre en forskel«.

Som kristne er vi kaldet til at være radikalt anderledes, men ikke mærkelige.

Lausanne-bevægelsen står på to ben. Det ene er analyse og strategier for, hvordan vi kan være mennesker og organisationer i Guds mission i dag. Det andet ben er netværk og partnerskab. Det sidste falder godt i tråd med Israelsmissionens vision, hvor vi de næste år har særligt fokus på partnerskab. Programmet var tæt, men der var også mulighed for at netværke og både få og give inspiration til andre: til vores engagement i studentearbejdet, til evangelisation, til forsoningsarbejde og til hvordan vi rækker ud til mennesker, der lever i diasporamiljøer. Der er faktisk mange israelere i Danmark, og der er mere end 20.000 alene i Berlin. Hvordan bringer vi et vidnesbyrd til dem om Jesus som deres Messias? Er den største udfordring for os måske vores egen manglende tillid til, at Bibelen taler sandt, når den siger: »Der er ikke givet mennesker noget andet navn under himlen, som vi kan blive frelst ved« (ApG. 4,12)?

Der blev bedt for fred og forsoning mellem Ukraine og Rusland – med repræsentanter for begge lande på scenen. Foto: ©Lausanne

REFLEKSION

Påskeblomst - hvad vil du her?

Martin Lysholm Hornstrup, landsstyremedlem

I marts 2013 havde jeg lejlighed til at besøge Getsemane Have. Det sprang mig straks i øjnene, at dér, midt imellem de måske 2000 år gamle oliventræer, stod en buket ranke, gule påskeliljer. Hvis nu jeg havde været fra et hvilket som helst andet land på kloden, havde jeg nok ikke hæftet mig synderligt ved det, men nu er jeg jo opflasket i en dansk kirketradition, som gjorde det oplagt for mig at spørge med Grundtvig: Påskeblomst – hvad vil du her?

Getsemane er nattens sted, dødsangstens sted og overgivelsens sted. Det er her, Kristus kæmper med sin faders vilje og får rakt sit bitre bæger – et bæger blandet med mørke

og skam, skyld og ensomhed. Og han tager det, og han tømmer det! Og på det sted, hvor hans sveddråber, der i angsten blev som blod, ramte jorden – der springer påskeliljerne frem i al deres enfoldige styrke. For det er det, der så ofte er Guds mirakel: at han kan tage de sorte kors væk og plante liljer, hvor de stod. Det betyder, at også mit mørke, min skam og min dødsangst kan Gud vende til liv og lys. Når jeg som Kristus tør stole på Guds kraft og gode vilje og tomme det bæger, som er mit, og som til tider kan virke bittert nok i sig selv – når jeg tør lade Guds vilje ske – så kan livet gro frem de mest uventede steder.

En dansk sanger sang for en del år siden, at »Vi trænger til små sensationer«. Man kunne måske tænke videre og sige, at vi trænger til små opstandelser – små påskeliljer i vores døds mørke haver. Og i virkeligheden er der mange af dem – de små opstandelser, hvis vi gider kigge efter dem: Gamle relationer, som genoptages. Tilfældige møder og blikudvekslinger. Misforståelser, som ryddes af vejen. Ændret praksis eller retorik omkring

... når jeg tør lade Guds vilje ske - så kan livet gro frem de mest uventede steder...

dagligdagsting, som skaber helt nye åndehuller. Forsommer i mine terrassekrukker og i mit hjertes lethed. For livet vil udad og opad. Og det er den, dna vi har. Vi tilhører nemlig ikke en død Gud, men livets Gud, som nok gik ind i mørket og bar det på sin krop, men som også gik op fra mørket

og ud i verden. Det er den første og største opstandelse, som vores tro står og falder med. »Kan de døde ej opstå, intet har vi at betyde!«. Så er det hele tom snak – en illusion og denne avisside dybest set spild af både papir, blæk og læsetid. Men Kristus er virkelig stået op som den første og største – og alle de små opstandelser tager deres afsæt i den store opstandelse, ligesom de vidner om den.

Sådan blev en håndfuld påskeliljer en påskeprædiken for mig i marts. Måske var det kun mig, der så det. Eller så Jerusalems børn det også? At Gud kan vende det mørke og ensomme, skammen og skylden til liv og glæde og nye begyndelser. At opstandelsen er lige her. At livstræet skyder af korsets rod. At der vokser påskeliljer i Getsemane have.

Sekretariatet

Den Danske Israelsmission
TORVET • Katrinebjergvej 75,
8200 Aarhus N
Tlf. 7356 1270 • kontor@israel.dk

Girokonto 305-4500
Bankkonto: Reg. nr. 9743
konto nr. 0003054500
Hjemmeside: www.israel.dk

Ansatte
Generalsekretær Bodil F. Skjøtt
Kommunikationssekretær
Arne H. Pedersen

Musalaha-kordinator Simon Krüger
Kommunikationsmedarbejder
Dinna Bjerrum Swartz

Ungdomssekretær - se side 8

Landsstyret

Formand / Tværkulturel konsulent i IM, cand.
theol., ph.d. Krista Rosenlund Bellows
Medlem af FU / Sognepræst Heinrich W.
Pedersen

FU-medlem / Journalist ved IMT
Jørgen Hedager Nielsen
Familiebehandler Merete Pihl Konrad
Sognepræst Mona Kjær Nielsen
Organist Martin Lysholm Hornstrup
Forhenværende leder af DMR-U Uffe Torm
Sekretariatsleder i KFS Lars Bjerregaard
Pedersen

Vision: Mission gennem partnerskab

Israelsmissionen sætter frem mod 2016 fokus på mission gennem partnerskab, for vi tror på, at når jøder og ikke-jøder arbejder sammen om at gøre jøden Jesus kendt, får begge parter et mere helt billede af Gud og hans mission.

Leder med kald, kærlighed og konflikter

Dinna Bjerrum Swartz,
kommunikationsmedarbejder
i Israelsmissionen

Der er mange ting, du bliver nødt til at gøre i tro. Her lærer man virkelig at stole på Gud.

Ebenezer-hjemmet har en klar vision: at jøder, arabere og andre nationaliteter kan leve sammen i deres alderdom og dele troen på Jesus. Johnny Khoury har ledet dette sted i 10 år. Det er hans kald. Et kald fyldt med konflikter og velsignelser.

»Det er et kald fra Gud at lede Ebenezer-hjemmet«, slår Johnny Khoury fast. »Nogle gange føler jeg mig som Moses, der altid kun-

ne råbe til Gud i svære tider, fordi han vidste, at han levede i Guds plan«.

Og svære tider er ofte en naturlig del af arbejdet på plejehjemmet. Bare det at arbejde med mennesker generelt kan være en udfordring, men her er der også både ældre og pårørende, tilknyttede menigheder og økonomi. »Der er mange ting, du bliver nødt til at gøre i tro. Her lærer man virkelig at stole på Gud«, understreger Johnny Khoury, der kalder Ebenezer-hjemmet for et trosuniversitet.

Fra dyrevidenskab til ældre

Det var ikke planen at ende som plejehjemsleder. Johnny Khoury studerede dyrevidenskab på universitetet, men da han blev færdig, måtte han arbejde nogle år på en fabrik. Her blev en kollega omvendt, og Johnny mærkede tydeligt Guds nærvær.

Men Johnny Khoury blev smittet af en alvorlig virus og var nødt til at forlade sit arbejde. Han måtte ikke lave fysisk aktivitet i to måneder, og han gik arbejdsløs i et halvt år. På det tidspunkt havde han en kone og to små børn, som han skulle forsørge.

»Det var en meget stressende situation«, husker han.

På dette tidspunkt søgte Ebenezer-hjemmet en ny leder. Gennem bøn og bibellæsning oplevede Johnny Khoury, at Gud ville have ham til at søge stillingen. I Jeremias' bog kapitel 1 læste han om den unge Jeremias, der trods sine manglende evner og erfaringer fulgte Guds kald.

»Det var fuldstændigt ulogisk i forhold til min baggrund«, erkender Johnny Khoury, »men jeg besluttede mig for at adlyde og sende en ansøgning«. Johnny talte også med en af lederne i den lokale menighed for at tale om situationen. »Den samtale var overraskende. Jeg forklarede ham om stillingen, men det gik op for mig, at han allerede havde talt med Ebenezer-hjemmet om mulige kandidater til jobbet, og han havde anbefalet mig. Vi anede ikke, at vi begge havde kigget på stillingen«.

Gud viser vejen

Igen og igen viste Gud tydeligt, hvordan han ledte Johnny Khoury på rette vej. Først blev Johnny bevilliget tre års studie, inden han skulle begynde på arbejdet. Så gav universitetet Johnny lov til at sammensætte fag, der ellers ikke

kunne sammensættes i studieordningen.

»Gud blev ved med at bekræfte, at det her var hans vilje. Han sørgede meget tydeligt for mig hele vejen igennem. Hvis jeg skulle fortælle om alle de oplevelser, som jeg havde med Gud i den tid, så kunne jeg tale i dagevis«, smiler Johnny.

Gud blev ved med at bekræfte, at det her var hans vilje. Han sørgede meget tydeligt for mig hele vejen igennem.

En udfordrende stilling

Hvordan er det så at arbejde som leder på Ebenezer-hjemmet? »Det er en stor velsignelse. Og samtidig er der både åndelige og sociale udfordringer«, erkender Johnny Khoury. Der er nye udfordringer i fremtiden, fordi samfundet ændrer sig. I 38 år har hjemmet givet den samme pleje til de ældre. Men nu er der i højere grad behov for sygepleje, og det kræver de rette faciliteter, så ombygning og udbygning er de næste mål for hjemmet.

»I dag bliver beboerne ældre og ældre. Og det betyder, at de også bliver svagere. Nogle bor her i tyve år, så plejen bliver langsomt mere omfattende«.

Hjemmet er lige nu i kontakt med en arkitekt, men ligesom i Danmark tager byggetilladelse lang tid at få.

Johnny Khoury

Bøn forandrer

Johnny Khoury ønsker mere end noget andet, at mennesker vil bede for hjemmet. »Det vigtigste for os er den åndelige vejledning fra Gud. Vi har mest af alt brug for visdom i alle de valg, vi står i«, fortæller han.

Den politiske situation i Israel er også en stor udfordring, da landet bliver mere og mere isoleret på grund af den politik, der bliver ført. »Det er trist, at flere kritiserer Israel i dag. Folk vælger side, men vi har et hjem, hvor siderne kan blive forenet i Kristus«.

Johnny Khoury erkender, at landet ikke er perfekt, og at den politiske situation er udfordrende. »Her er klare problemer, men når mennesker leder efter det perfekte, så kigger de det forkerte sted. Vi må læse Guds ord og derudfra tage et standpunkt«, mener han.

Ebenezer-hjemmet har desværre mistet en donor-organisation, blandt andet fordi den valgte at være mere pro-palæstinensisk.

Men på trods af udfordringer så har Johnny Khoury håb for dette tros-universitet. »Gud befaler os at være vidner på hans kærlighed. Og det er en velsignelse i sig selv«.

At arbejde på Ebenezer handler også om at have det godt sammen med hinanden. Derfor tager medarbejderne ind i mellem på ture sammen for at lære hinanden bedre at kende.

Udsendinge

Jaffo

Lisbeth og Christian Rasmussen
Immanuel Church
Rehov Be'er Hofman 15,
P.O. Box 1783
Tel Aviv 61016
Israel
Tlf.: +972 3 682 0654
E-mail: rasmussen@israel.dk

Jerusalem

David Serner
Den Danske Kirke
Bar Kockba Street 91/5
IL-Jerusalem 97892
Tlf. +972 77 5324 254
E-mail: jerusalem@israel.dk

Kirkevolontører i Jerusalem

Mette og Kristoffer Simonsen

Volontører i Jaffo

Signe Thorup og Conrad Elmelund

Ruisen

Evangeliet og den jødiske verden

Oplag: 5.000 • ISSN 0907-2314
Eftertryk tilladt ved kildeangivelse

Redaktion

Bodil F. Skjøtt, Arne H. Pedersen (ansv.)
Mette Hornstrup, Poul Kristensen

Adresseændring meddeles til Post
Danmarks lokale postkontor, hvor efter

Israelsmissionens Avis automatisk bliver sendt til den nye adresse i Danmark. Ved flytning til udlandet, Færøerne og Grønland meddeles flytning til Israelsmissionen.

Layout: Videbæk Bogtrykkeri A/S
Mette Kousgaard Christensen

Tryk: Vestjysk Rotation A/S

Lausanne-konference i Kiev

Arne H. Pedersen,
kommunikationssekretær

82 mennesker fra 19 forskellige lande med kald og passion for jødemission satte hinanden stævne i Kiev i Ukraine i dagene 28. april til 1. maj.

Konferencen var i regi af LCJE – Lausanne Consultation on Jewish Evangelism – altså det netværk inden for Lausanne-bevægelsen, som beskæftiger sig med mission til det jødiske folk. 11 danskere var med på konferencen. To fra Ordet og Israel, otte fra Israelsmissionen og så en enkelt ansat fra Israel.

Det er svært helt at give en fornemmelse af diversiteten på sådan en konference. Men i skrivende stund sidder jeg på samme række som Christian, som godt nok er dansker, men som til daglig bor og arbejder i Israel. Lidt længere til højre sidder Julia, som er leder af Jews for Jesus' arbejde i England. Til venstre for mig sidder Avi, som bor i Budapest og rejser hele Europa rundt og evangeliserer for jøder. Lidt foran til venstre sidder Hanna fra Finland, som tidligere

har været ansat på Caspari Center i Jerusalem, og ved bordet foran til højre sidder Arto fra Armenien. Han har aldrig været i Israel, men har en passion for, at jøder må høre evangeliet om Jesus.

I skyggen af konflikten

Konferencen foregik naturligt nok i skyggen af konflikten mellem Ukraine og Rusland, hvilket bl.a. gav sig udslag i, at enkelte ikke kunne være med på konferencen. Derudover var der også et naturligt fokus på de forskellige evangelisations-tiltag, der blev taget i forbindelse med urolighederne i bl.a. Kiev tidligere på året.

Igor Barbanel og Tolik Emma fra Jews for Jesus fortalte begge om arbejdet i regionen. Det samme havde man inviteret præster fra flere lokale menigheder til at gøre.

Tolik Emma fortalte bl.a. om, at han primært møder to typer af jøder i sit arbejde. For det første er der dem, som ønsker at leve op til den jødedom, som de lo-

...det er let nok at finde kristne, som elsker Israel. Noget helt andet er at finde opbakning til evangelisation blandt jøder.

Netværket var en stor del af konferencen, og selvom det er svært at helt præcist at sige, hvad der kom ud af dét, var det meget berigende.

kale rabbinere lærer. De tænker først og fremmest: »Jeg er jøde. Jeg ønsker hverken en ny religion eller en ny kultur. Jeg vil ikke forråde mit folk«, fortæller Tolik. En anden type er ateister, og her er problematikkerne de samme som alle andre steder. »Det er udfordrende«, siger Tolik, »men udfordringerne gør os stærkere«.

Jøder kommer til tro på Jesus

Han fortæller også, at det er let nok at finde kristne, som elsker Israel. »Noget helt andet er at finde opbakning til evangelisation blandt jøder – det finder vi ikke meget opbakning til blandt de lokale kirker«, konstaterer Tolik Emma.

Igor Barbanel, som er daglig leder for de ca. 35 missionærer hos Jews for Jesus i Ukraine følger op på Toliks konstatering: »Mennesker må forstå, at de kan elske det jødiske folk, men hvis det er en kærlighed, som ikke ønsker at fortælle dem om Jesus, er det en falsk kærlighed«, hævder han.

»Men jøder kommer til tro på Jesus som Messias«, fortæller Tolik Emma videre. Særligt er der lydhørhed hos den ældre del af befolkningen. »Og i det hele taget er det et fantastisk vidnesbyrd, at vi overhovedet er her – i det tidligere Sovjetunionen. Ikke bare jøder, men messianske jøder«, smiler han begejstret. Igen tager han udfordringerne op som noget positivt: »Udfordringerne lærer os hele tiden nye måder at dele evangeliet på. Det er godt, for så hører flere om Jesus!«.

Sådan var der flere opdateringer fra arbejdet rundt omkring i verden. Du kan læse uddrag fra Polen og Israel på modsatte side.

Netværk

En anden stor del af konferencen var naturligvis netværket. Når så mange forskellige mennesker fra så mange forskellige steder, men med den samme dagsorden, kommer sammen, så er der en masse at snakke om og idéer at udveksle. Pauserne blev flittigt benyttet til samtaler på tværs af landegrænser, og det var ikke ualmindeligt at gå igennem konferenceforhallen og høre 4-5 forskellige sprog.

Det er svært at sætte fingeren på, hvad man helt præcist får ud af netværket, og hvad man bliver inspireret til. Men i Israelsmissionens »lejr« snakkede vi bl.a. om muligheden for at lave et LCJE-netværk i Norden og derigennem forsøge at inspirere hinanden til, hvordan vi sætte jødemission på dagsordenen i vores respektive lande.

Udfordringerne lærer os hele tiden nye måder at dele evangeliet på. Det er godt, for så hører flere om Jesus!

Der blev også snakket om at forsøge at oprette et ungdomsnetværk. Danmark og Norge er nogle af de få lande, hvor et organiseret ungdomsarbejde eksisterer, og vi har en ressource her, som mange af de andre lande og organisationer i netværket kunne gøre brug af.

Guds målestok for succes

Den sidste aften var der indlæg fra Rolf Heitmann fra Den Norske Israelsmisjon og Mike Moore fra det skotske »Christian Witness to

Det er svært at bedømme succeser og fiaskoer i Guds riges arbejde. For hvad der ligner succes i menneskers øjne, er det ikke nødvendigvis i Guds. Og hvad der forekommer at være fiaskoer for mennesker behøver ikke nødvendigvis at være det for Gud.

Israel«. De havde fået til opgave at se tilbage på jødemissionens historie i Europa med særligt fokus på succeser og fiaskoer.

Ud fra dét fokus sagde Rolf Heitmann bl.a.: »Det er svært at bedømme succeser og fiaskoer i Guds riges arbejde. For hvad der ligner succes i menneskers øjne, er det ikke nødvendigvis i Guds. Og hvad der forekommer at være fiaskoer for mennesker behøver ikke nødvendigvis at være det for Gud«.

Mike Moore fortalte om den skotske missions arbejde blandt jøder i Budapest – et arbejde, som var præget af store vanskeligheder, massiv modstand fra lokale rabbinere og en missionær, som faldt i unåde. Alligevel kom jøder til tro på Jesus, hvilket fik Mike Moore til at konkludere: »Alt dette demonstrerer, at Gud bruger fejlbare mennesker i sin tjeneste til at opfylde sin vilje«.

En opmuntring til os alle, som er involveret i Guds missions arbejde.

Tolik Emma fortalte bl.a. om, at han primært møder to typer af jøder i sit arbejde.

Der blev brugt meget tid på samtale på konferencen. Her er det nuværende koordinator for LCJE-netværket, Jim Melnick, i samtale med Kai Kjær-Hansen.

Danskerreaktioner fra LCJE

Mona Kjær Nielsen, landsstyremedlem i Israelsmissionen:

Det, der gjorde størst indtryk på mig, var udflugten til Babi Yar. Det var voldsomt at se denne dal, hvor 33.726 mistede livet under anden verdenskrig! Vi havde en guide, som aldrig skulle være kommet til verden, fordi hendes far skulle være skudt i september 1941 netop i denne dal. Men en nabo reddede faderen (som dengang var dreng) med hjem – han overlevede og fik siden en datter.

Desuden var lovsangafdelingen på konferencen berigende. Tænk, der stod vi kristne og messianske jøder fra hele Europa og lovpriste Jesus Kristus! Avi Snyder fra Jews for Jesus holdt også en udfordrende bibeltime om, at jøderne har et særligt kald til at være lys for alle nationerne. Derfor er jødemission vigtigt – ikke kun for jødernes skyld, men også for nationernes skyld.

Jeg tænker, vi kan bidrage til LCJE ved at opmuntre og deltage i fx fremstød med Jews for Jesus. Derudover skal vi også blive ved med at deltage i konferencer som denne og bidrage med oplæg og respons.

Ole Andersen, generalsekretær i Ordet og Israel:

Noget af det, der gjorde størst indtryk på mig på konferencen, var mødet med messianske jøder og evangeliske kristne fra vidt forskellige lande i Europa – mennesker, der lever under særdeles forskellige vilkår og i meget forskellige kulturer, men som deler troen på Jesus som Messias. Derudover var det at besøge nogle af de steder, hvor der skete helt forfærdelige ting under Holocaust: Babi Yar, hvor der på bare to døgn blev dræbt over 33.000 jøder, og Berdichev, hvor en stor del af den jødiske befolkning blev udsløjet. Begge steder forbød den sovjetiske propaganda helt frem til Ukraines selvstændighed i 1991 at fortælle, at de dræbte var jøder. Det gjorde også stort indtryk at høre om den usikkerhed og frygt, som Ukraines befolkning lever under i disse uger – en frygt, der også rammer det jødiske og det evangeliske kristne mindretal.

En af de udfordringer, jeg gerne vil tage med mig hjem og huske, er påmindelsen om, at der lever jøder og messianske jøder i mange andre lande end staten Israel.

Men jeg kunne også tænke mig at komme med en udfordring til LCJE, for jeg mener, at adskillige af de repræsenterede organisationer kunne bidrage med en større teologisk bredde, når det gælder forståelsen af Israels fortsatte rolle som Guds folk og den fortsatte gyldighed af Guds løfter til folket. Det kunne gøre LCJE mere repræsentativt i forhold til deltagerne og mindre topstyret.

Vision: Mission gennem partnerskab

Update fra arbejdet i Israel

Dan Sered, Jews for Jesus

I øjeblikket har jeg ikke så mange nøjagtige tal at arbejde med, da den seneste demografiske undersøgelse af troende og menigheder i Israel blev foretaget af Kai Kjær-Hansen og Bodil Skjøtt i 1998-99. Jeg tror, det er tid til at udgive en opdateret version.

Selv hvis man tager udgangspunkt i det mest pessimistiske estimat på troende i Israel, som er 5.000 (men vær opmærksom på, at langt de fleste regner med tal på mindst 10.000 og nogle helt op til 20.000), så er væksten i Israel overvældende. Siden 70'erne – altså på mindre end 50 år – er flokken af Jesus-troende jøder i Israel vokset med over 400 %. I Israel i dag er der mere end 120 menigheder. Mange er husmenigheder, og alle byer har mindst én menighed, som mødes jævnligt. Der er meget at glæde sig over, og vi skylder stor tak til de af vores brødre og søstre, som arbejder »i markerne« hver dag. Jeg takker Gud for det, han gør i israelernes hjerter i dag!

Jeg har imidlertid ikke mødt en eneste troende, som bor i Israel, som ikke er enig i udsagnet: »De fleste israelere er ikke nået med evangeliet«. Ifølge Israels statistikbureau bor der 6.045.000 jøder i Israel. Selv hvis man bruger det mest optimistiske estimat på 20.000 messianske jøder, viser simpel matematik, at kun 0,33 % af den jødiske befolkning tror på Jesus. Og jeg tror, at selv denne lave procentdel er optimistisk! Mens dette understreger et behov her i landet, tror jeg, vi skal se det som en mulighed. For det meste er israelere et nysgerrigt folk, og det er ikke nogen tilfældighed, at de kan lide at rejse. Kulturen er sådan, at mennesker beundrer det, der er nyt. Jeg vil ikke negligere de fordomme, mange kan have i forhold til Jesus, men mange vil lytte, hvis blot nogen vil fortælle. I det mindste er det vores erfaring i Jews for Jesus.

Det er en stor sorg for mig personligt og en tragedie for mange kirker, at så mange kristne i USA og Europa ikke ser Israel som et land, de har lyst til at gøre Guds arbejde i.

Jeg mener, at partnerskaber der opbygges over tid i gensidig tillid kunne føre til, at kirker opdager et Israel de ellers aldrig ville lære at kende. Her i Israel ville vi få stor gavn af at få del i både ekspertise og ressourcer gennem partnerskaber med de rette kirker. Den globale Kirke ville til gengæld få stor gavn af at komme til Israel – ikke bare for at gå der, hvor Jesus har gået, men for at tjene som Jesus tjente. Hvis kirker kunne dedikere sig til ikke bare at bringe deres egne interesser, men evangeliet til israelere i partnerskab med lokale organisationer, kunne vi sammen – med én stemme og ét hjerte – forandre Israels land.

Update fra Polen

Emanuel Machnicki, The Olive Tree Fellowship

Takket være Gud er der muligheder i det demokratiske Polen for at forkynde evangeliet for resterne af det jødiske folk, som stadig bor dér.

Ferieperioden i sommerperioden giver gode muligheder for at kombinere afslapning og evangelisation. De sidste 15 år har vi afholdt sommerlejre for jødiske børn og unge fra Ukraine. Vores erfarne medarbejdere laver både bibeltimer og sociale aktiviteter for deltagerne. Sidste sommer var der 22 jødiske børn og unge sammen med 10 kristne på sådan en lejr.

De sidste par år er den polske nationalistbevægelse vokset. Der er grupper af unge bøller, som går på gaden for at demonstrere, mens de råber slagord og bruger ekstrem retorik. De kalder sig selv forsvarere af traditionelle polske værdier. Den anti-racistiske organisation »Aldrig Mere« har offentliggjort, at de registrerede en stigning på 30 % i 2013 i antallet af racistiske og xenofobiske hændelser i forbindelse med det ekstreme højre. Den nationalistiske ideologi er ofte baseret på en forestilling om, at »rigtige polakker er katolikker«, hvilket naturligvis indikerer, at hverken etniske eller religiøse minoriteter kan være »rigtige« polakker. Derfor er antisemitisme også et af deres centrale budskaber.

Polen har brug for et åndeligt gennembrud. Jeg tror, at antisemitismens mørke, som er så dybt rodfæstet i den polske mentalitet, er hovedårsagen til, at Guds velsignelse i øjeblikket ikke hviler over vores land. Jeg håber, I vil bede for mit land.

Immanuel fra Olive Tree Fellowship gav en update på, hvordan arbejdsbetingelserne er for jødemission i Polen. Her er han i samtale med generalsekretær Bodil Skjøtt.

Arne H. Pedersen,
kommunikationssekretær

Ny formand i Israelsmissionen

Heller ikke Israelsmission er ukendt for hende. Krista læste teologi i midten af 80'erne og her havde hun Kai Kjær-Hansen som underviser. En dag spurgte han, om hun ville anmelde en lille bog om jødemission til de studerendes tidsskrift. »Den blev jeg fascineret af«, fortæller hun. »De Jesus-troende jøder arbejdede med problemstillinger som på én gang var nutidige og fra Ny Testaments tid. Det var virkelig interessant«, fortsætter hun og tilføjer: »Jeg betragter jødemission som mit første missionsteologiske værksted«.

Jødemission er unikt

Hun er da også vældig glad for at være blevet en del af Israelsmissionens arbejde: »Jødemission er noget helt unikt, fordi det er at række evangeliet tilbage til dem, det i første omgang kom fra. Gennem arbejdet i landsstyret kommer jeg desuden tæt på en mangfoldighed af muligheder og en masse spændende mennesker både ude og hjemme. Det er vældig berigende«.

Bidrag og holdarbejde

På spørgsmålet om hvad hun glæder sig mest til at bidrage med som formand, svarer hun: »Det

Det er en stor gave at have mange unge, der er parat til at tage opgaver på sig.

første jeg tænker, er nu faktisk, at jeg synes, jeg har temmelig meget at lære! Men jeg kan mærke at min arbejds erfaring fra andre missionsorganisationer, Danmission og Indre Mission, og erfaringerne med bestyrelsesarbejde og partnersamarbejde ude i verden har givet mig 'øjne at se med.' Desuden har jeg noget missionsteologi fra både studietiden og senere at trække på«. Hun understreger også, at det ikke kun er hende, der skal bidrage med noget, men at landsstyret arbejder: »Det er dejligt at kunne bruge det, man kan – men jeg er også en del af et hold - vi arbejder sammen!«

Den største udfordring

Når Krista skal pege på den største udfordring for Israelsmissionen lige nu, fremhæver hun gennemførelsen af det generationsskifte, man så småt er begyndt på. »Som det lige nu tegner sig,

Krista Rosenlund Bellows

tænker jeg, at vi har begyndt et generationsskifte og det skal vi være omhyggelige med at videreføre ordentligt. Kai Kjær-Hansen og Bodil Skjøtt har sammen med andre været særdeles dygtige til at tiltrække mange unge, og det skal vi fortsætte med«, siger hun og konstaterer: »Det er en stor gave at have mange unge, der er parat til at tage opgaver på sig«.

Jødemission er også global mission

For Krista Rosenlund Bellows er der ingen tvivl om, at Israelsmissionen også har noget at bidrage med, når global mission skal sættes på dagsordenen herhjemme: »Jødemission er også en global mission, og vi bidrager til den. Vi skal - sammen med andre - arbejde med hvad jødemission og anden global mission gensidigt har at lære af hinanden. Det er netop vores opgave at opfordre til den samtale. Ellers bliver den let glemt. Vi har ikke så mange lønnede medarbejdere, så vi skal involvere mange frivillige, og vi skal arbejde sammen med andre, som gerne vil det samme. Og så skal vi sende folk ud for at kunne hente inspiration og erfaring hjem«.

Jødemission er også en global mission, og vi bidrager til den.

Mission til det jødiske folk skal på dagsordenen – også i Danmark

Krista håber også på at jødemission kan komme på dagsordenen i dansk kirkeliv – bl.a. gennem samarbejde. »Og så skal vi skrive og tale om jødemission, opfordre teologer og andre til at beskæftige sig med jødemission, være meget konkrete og udadrettede, have fokus på vores specifikke opgave, inddrage så mange unge og så mange frivillige som muligt, sende både unge og andre ud i missionsopgaver og invitere gæster til Danmark for at tale og inspirere«.

Vi byder Krista velkommen som formand og lægger hende hen til Israelsmissionens venners forbøn.

Det har længe været en kendt sag, at Israelsmissionen skulle have ny formand efter årsmødet i 2014, da Kai Kjær-Hansen for et stykke tid siden meddelte, at han trådte ud af landsstyret.

Landsstyret har nu været samlet til første møde siden årsmødet, og de har valgt Krista Rosenlund Bellows som ny formand.

Krista er ansat i Indre Mission som tværfaglig konsulent og har tidligere været ansat i Danmission med ansvaret for arbejdet i Tanzania. Hun er således slet ikke ubekendt med international mission.

Jeg betragter jødemission som mit første missionsteologiske værksted.

Med Bibelen som rejseguide

Østtyrket i GT's lys	10.9. - 20.9.
Israel og Samaria	14.9. - 24.9.
Rom og Assisi	18.9. - 26.9.
Tyrkiet – i apostlenes fodspor	22.9. - 1.10.
Grækenland – i Paulus' fodspor	25.9. - 4.10.
Israel og Jordan	27.9. - 8.10.
Cypern – under kors og halvmåne	3.10. - 10.10.
Israel under løvhyttefesten	10.10. - 19.10.
Israel – klassisk rundrejse	27.10. - 5.11.
Israel – cykeltur	2.11. - 11.11.

50 års ekspertise i Israels-rejser
Vi skræddersyer også din rejse på egen hånd. Ring og få et tilbud

Bestil katalog med unikke rejser på 7592 2022 eller læs mere på:

felix rejser.dk

Israel - spændende rundrejse under løvhyttefesten

I perioden **10.-19. oktober 2014** arrangerer Felix Rejser i samarbejde med Israelsmissionen en rundrejse i anledningen af Løvhyttefesten. Tidligere præst i Jerusalem, Hans-Ole Bækgaard, er rejseleder på turen sammen med Filip Kildeholm.

Om rejsen hedder det bl.a.: Vi besøger mange af Israels bibelske og historiske steder, som kan være med til at kaste lys over Jesus af Nazaret. Vi går på opdagelse efter, hvordan Messias kom – og stadig kommer til både jøder og hedninger som verdens lys og håb. Vi møder lokale personer, der bringer os tæt på livet i Israel i dag. Undervejs oplever vi, hvordan jøderne fejrer løvhyttefesten, og vi får et større indblik i denne bibelske fest.

Læs mere om rejsen på felixrejser.dk.

OBS!
Forkert dato i sidste avis!

Redaktør: Morten Hørning Jensen

Bliv abonnent på bladet TEL

... og kom et spadestik dybere i Bibelens verden!

Introduktionstilbud:

Få resten af året til under halv pris: 80, 60, 40 eller 25 kr. - alt efter, hvor mange af årets 4 blade, der er tilbage.

Gå ikke glip af inspiration til din bibellæsning!

tilbud 80 kr

tilbud 60 kr

tilbud 40 kr

tilbud 25 kr

Tilmelding på: <http://www.bibelskarkaeologi.dk>

EN ARBEJDS DAG I BETLEHEM

✧ Nicolai Woller Jensen

KAMPEN MOD TAXACHAUFFØRERNE

Jeg kommer med bus 21 til Betlehem og så snart jeg er stået af bussen, er det en kamp at komme forbi taxachaufførerne. De er alle sammen meget interesserede i at køre mig til Nativity Square, men jeg siger at jeg hellere vil gå. De forklarer mig, at der er tre kilometer dertil, og jeg forklarer dem, at jeg godt ved, der kun er én. Til sidst forsøger de at overtale mig til at hyre dem for at køre til Hebron, og når jeg forsøger at

forklare dem, at jeg regner med at besøge byen senere, er svaret »Why wait?«. De har jo lidt ret, men jeg føler alligevel, at jeg hellere må komme på arbejde, så det siger jeg til dem. Denne gang er svaret »Work tomorrow!«. Selv om det jo er svært fristende, får jeg endelig kæmpet mig igennem mængden af taxaer, mennesker og taxamennesker og begynder at gå op gennem den gamle by.

DEN GAMLE BYDEL

Bibelselskabet ligger i Betlehems gamle bydel, så man når forbi alle butikkerne og de handlende undervejs og jeg når at blive tilbudt alt fra kager og kondisko, til kaffe og nana (mynte, som folk fortæller mig, man kan lave god te af). Netop kaffen bliver tilbudt af en fyr, der stopper mig næsten hver dag. Vi kan genkende hinanden efterhånden og vi giver

hånd og snakker lidt sammen, inden han spørger om jeg skal på arbejde. Jeg siger ja, og han lader mig gå. I dag slipper jeg billigt. Sikkert fordi jeg efter lang tid, endelig besøgte hans lille café, der ligger ret hyggeligt på en lille sidegade i den gamle by. Jeg havde Jane med og han brugte lang tid på at fortælle hende, hvor svær jeg havde været at overtale; »Every day I ask him!«. Det skal dog siges til mit forsvar, at jeg ikke har været uvillig til at prøve hans kaffe. Han har bare altid fanget mig på vej til arbejde. Men kaffen, der koster tre shekel, er klart den bedste arabiske kaffe, jeg har fået hernede, og jeg kommer til at besøge hans lille café igen.

»DIN SUIGERMOR ELSKER DIG«

Jeg ankommer endelig til PBS lidt i ti og bliver mødt af Rena,

min palæstinensiske kollega, og tre andre. De sidder og spiser hummus med kød. En fantastisk ret, der intenst kæmper mod falafel om tronen over god arabisk kogekunst. Rena begynder at tale til mig på arabisk. Jeg står og er forvirret, for jeg taler meget lidt arabisk, men heldigvis oversætter hun hurtigt. »Your mother-in-law loves you!« siger hun glad, mens jeg skynder mig at fortsætte min forvirring. Endelig forklarer hun mig, at det er noget man siger, når man bliver afbrudt i et måltid. Derefter skynder hun sig at få mig sat ned ved bordet, så jeg kan spise med. Det er lækkert og hyggeligt.

ARBEJD, ARBEJD!

De næste timer går med arbejde. Hvad opgaven lige er, varierer meget fra dag til dag. Jeg har

ryddet op på et lagerrum, fundet bibelske referencer til Betlehem, Nablus, Jerusalem og Hebron og hjulpet med at sætte en malebog op. Det er alsidigt, anderledes og til tider studierelevant. Jeg får i løbet af sådan en dag selvfølgelig serveret frisklavet arabisk kaffe minimum en gang. På et tidspunkt bliver jeg sulten og går ned efter pita med falafel til fem shekel. Så arbejder jeg lidt mere, inden jeg tager bussen tilbage til Jerusalem og holder fri.

www.ung.israel.dk

SES VI?

VISIONSDAG I AUGUST

✧ Poul Kristensen, ungdomssekretær

Bestyrelsen for Israelsmissionens Unge har begyndt en proces hen mod at udforme en ny vision for arbejdet de kommende år. Det sker for at skabe større sammenhæng mellem de ting, IU gør i Danmark, i Israel og i verden. Og det sker for at vores frivillige og vores volontører lettere kan følge med i, hvad der foregår i andre dele af IU's arbejde.

Vi vil inddrage så mange som muligt af vores frivillige og studentermedarbejdere, og derfor mødes vi i disse uger med lokalforeningernes bestyrelser og andre interesserede, for at få deres bud på, hvad IU's værdier er. Har du en mening om det, er du meget velkommen til at skrive til unge@israel.dk og fortælle om det!

IU's bestyrelse inviterer ligeledes alle, som er interesserede til en visionsdag 30. august 2014, hvor vi vil fremlægge vision og værdier, og hvor vi sammen skal drømme videre om, hvor IU skal hen de kommende år.

Vi håber at du har lyst til at deltage! Yderligere info kan findes på ung.israel.dk, når vi nærmer os dagen.

NYE MEDARBEJDERE I IU

Kirsten Bitsch og Thomas Nedergaard er nye ansigter i IU. Kirsten har overtaget volontørkoordinatørstillingen efter Lise Søndergård, og Thomas er ansat i en nyoprettet stilling, hvor han skal arbejde med lokalforeningerne. Byd dem velkommen når I møder dem – og vær med til at bede for dem også!

KONFERENCE MIDT I KONFLIKT

*Poul Kristensen,
ungdomssekretær*

Fra 28. april til 1. maj afholdt LCJE (Lausanne Consultation on Jewish Evangelism) konference i Kiev i Ukraine for alle i Europa, som er engageret i mission til jøder. IU havde tre personer med i Kiev, og vi fik gode oplevelser med hjem.

Konferencen var en mulighed for at løfte blikket fra det daglige arbejde i IU og opdage, at der er mange andre som arbejder på det samme som vi gør, mange som brænder for at jøder skal møde Jesus. Samtidig har de vidt forskellige måder at arbejde

på, kommer fra forskellige kirkelige baggrunde, og har forskellige holdninger til Israels rolle i Guds plan for verden – men vi kan samles, fordi vi er fælles om én ting: Jøderne har brug for Jesus, og Guds mission til verden har det jødiske folk som et centralt element.

Det var opmuntrende at høre nyt om, hvad der foregik i de andre lande rundt omkring os, og at høre, hvordan antallet af messianske jøder vokser. Jeg vidste f.eks. ikke, at der var en messiansk menighed i Kiev med 800 medlemmer! Og at kirken i Ukraine generelt er i vækst. Mange lignende rapporter blev givet fra Østeuropa. I Berlin er der en voksende jødisk befolkning, fordi mange israelere flytter dertil for at få arbejde – og mange er interesserede i at høre om Jesus!

Konferencen blev afholdt i skyggen af den konflikt mellem Ukraine og Rusland, som truer med at sende landene i krig, og det var tydeligt at mærke, hvor glade ukrainerne var for, at vi gennem-

førte konferencen og dermed viste vores støtte til kirken i landet. Man kunne mærke, at det var betydningsfuldt at holde konference om mission i et land, som i den grad har brug for forsoning. Det blev særlig konkret, da vi besøgte Uafhængighedspladsen, som var centrum for de demonstrationer, som hærgede byen hen over vinteren. Og sporene var stadig tydelige, som det kan ses af billederne.

Sidste dag var vi på tur til Berdychev – en af de byer, som gennem tiden har været allermost præget af jøder. Og derfor også en af de byer, som har været mest præget af Holocaust. 1,5 mio. jøder blev dræbt af nazisterne i Ukraine under 2. Verdenskrig, og vi så et par af de steder, hvor massehenrettelserne fandt sted.

Det var godt at være der, fordi det har sat sig så dybe spor i det folk, som vi gerne vil række Jesus til. Men det gav også en dyb længsel efter, at dette folk skal lære Jesu kærlighed, helbredelse og nåde at kende!

DE UNGE VAR MED!

Bodil F. Skjøtt

Hvordan engagerer man de unge i mission til jøder?

Det spørgsmål var i fokus, da der en aften på LCJE konferencen var paneldebat mellem nogle af de yngre ledere, som deltog: Yulia Zlatkov fra Israel, som selv er messiansk jøde, Christian Rasmussen fra Danmark, som er præst i Immanuelkirken i Tel Aviv, og Håvard Maurstad fra Norge, som leder Return2Sender – ungdomsarbejdet under Israelsmissionen i Norge.

Jeg var selv dirigent under debatten, og her er det vigtigste, som jeg tog med:

Hvis LCJE skal have næste generation med i arbejdet, er det vigtigt, at de unge får mulighed for selv at opdage, hvad arbejdet handler om, og hvad LCJE kan tilbyde. Det kan ikke ske gennem foredrag og oplæg alene. De har brug for at kunne samtale i mindre grupper og bringe sig selv i spil i forhold til de temaer, som bliver diskuteret. Men den næste generation søger også bekræftelse og konstruktiv feedback på det, de gør.

Spørgsmålet »Hvad får jeg ud af det?« blev også diskuteret. Panelet var enige om, at det er et vigtigt og uundgåeligt spørgsmål, når man arbejder med unge i dag.

Men de var også enige om, at den bedste måde at give et svar på det spørgsmål, er ved at sætte de unge ind i Guds store historie i Bibelen. De har brug for at se, at de ikke er verdens centrum, for det er Gud! Men tænk: Vi må være en del af Guds plan (Hvor mission til jøder er central: »For jøder først«) og finde vores identitet i det, som Gud allerede har gang i her i verden! Når unge bliver inviteret ind i Guds mission og finder ud af,

hvor de passer ind i den, så finder de ikke blot ud af, hvem de er i Guds øjne, men de bliver sat fri – til at være og til at tjene.

Yulia fra Israel, som er leder for unge messianske jøder, understregede at messianske jøder har brug for at se sig selv som mere end modtagere af andres mission til jøderne; de har selv brug for at være aktive – ikke blot i mission til jøder, for jøderne er sendt til

at bringe evangeliet til resten af verden gennem demonstrationer af Guds kærlighed og omsorg for mennesker i nød.

Paneldebatten viste, at mission til jøder har en kommende generation af unge, som gerne vil være med, og som gerne vil bidrage i mission, men som også gerne vil lytte, lære, blive opmuntret og udfordret!

NYTTIGE INFORMATIONER

Israelsmissionens Unge
Torvet, Katrinebjergvej 75,
8200 Aarhus N
Tlf. 7356 1270 | <http://ung.israel.dk>

Ungdomssekretær: Poul Kristensen
UNGE@israel.dk | Tlf. 3029 2075

Volontørkoordinator Kirsten Bitsch | IU@israel.dk
IU-formand: Mikael Buskov | mikaelbuskov@gmail.com
Kommunikationsmedarbejder: Peter Kobbersmed

Kaptajn for Missionspiloter i DK:
Kent Bech Rasmussen | missionspiloter@israel.dk
Eventkoordinator: Peder Ravn | EVENT@israel.dk
Projekter: Meet The People | Musalaha
Studentearbejde i KFS/IFES | Jews For Jesus
Giv en gave til IU på konto: 9743 0016529907